

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicae, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

De Sacramentis In Genere Ac De Sacramentalibus Nec Non De Sacramentis Baptismi, Confirmationis, atque Extremæ Unctionis Decisiones

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Decisio LXXVII. Argumentum. Quia homo Viator, ut sit capax Extremæ Unctionis, debet esse baptizatus, disputatur, An Catechumena incognita linita Oleo Sancto in articulo mortis, validè receperit illud ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94638](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94638)

- rudinem ministrandis. *Extrema Unctionis Sacramentum*. At simile non est idem. Glossa in l. 29 *Quod Nerva*. & ibi Bartolus ff. *Depositi*. Marc. Mantua Patavinus singul. 318. Barbola *Axiom.* 208. ubi DD. cumulat. Sed estò quòd fuerit Unctio Sacramentalis. *Secundo* respondetur, quòd quando B. Theodericus surrexit ad puellam mortuam inungendam, obtinuerat à Deo gratiam resurrectionis ejus; sicque illius anima iterum corpus informaverat; nam Historicus dicit; *Moxque sciens se exauditum*: & sic non mortuam, sed vivam linxit. Respondetur *Tertio*; si puellam post Unctionem tantum revixisse credamus, factum illud fuisse mirabile, non imitabile, tanquam ex Dei speciali instinctu patratur; non autem regulis juris directum. Nemo est, qui nesciat, à Sanctis multa fieri ex particulari motione Divina, quæ à nobis sunt miranda, non imitanda; ut notavi in Decisionibus de Baptismo Decif. LXXVII. num. 12. ubi varia exempla retuli SS. Martyrum utriusque sexus, qui ex Spiritus Sancti interna inspiratione sibi ipsis mortem dederunt; de quibus videndus Emin. Cardin. de Laurea in 3. sent. part. 2. tom. 3. in tract. de Martyrio disp. 20. n. 96. nec non Cornelius à Lapide Comment. in Proverb. Salomonis cap. 31. Vers. 30. ubi narrat ex hoc Dei interno consilio plures Virgines sibi oculos eruisse, nasos truncasse, vibicibus deformasse faciem, ut præciderent incensis tentationis ansam. Et in specie, quòd S. Ebba 31 Abbatissa in Anglia Anno 870. Danis Angliam invadentibus, ut eorum lasciviam effugeret, se se cum omnibus monialibus naso, & labro superiore truncavit; quare Dani furentes cum cœnobio eas omnes concremarunt; & de his alia consimilia exempla plura ibidem. Igitur non obstante facto B. Theoderici, firma, & inconcussa conclusio esse debet, quòd Sacramentum Extremæ Unctionis non potest mortuis ministrari; quia solus homo Viator, idest vivens est subjectum capax ipsius.
- Ex hac conclusione duo corollaria sunt à studiosis notanda. Unum est, quòd si Parochus cœperit 32 Oleum Sanctum ministrare infirmo, ilque expiraverit ex abrupto antequam omnium sensuum unctiones compleantur, debet Parochus abstinere ab aliis unctionibus Bonacina de Extr. Unct. punct. 5. num. 8. Gobat tract. 8. num. 876. Alterum est, quòd ministraturus Parochus hoc Sacramentum laboranti in extremis, si dubitet, an expiraverit, nec ne; potest sub conditione, si vivus es, illum inungere. Suarez d. disp. 42. num. 1. in fine; rationem subdens, quia generale est omnibus Sacramentis; ut in casibus dubiis possint hoc modo ministrari; nam per adjunctam conditionem tollitur omne periculum irrogandi injuriam Sacramento, & ministrando Sacramentum illo modo, vitatur periculum privandi proximum magno subsidio, & remedio sua salutis, cujus fortasse adhuc capax est. Concordant alii DD. inter quos Tamburinus de Extrem. Unct. cap. 1. §. 2. num. 4. & Mastrius in 4. sent. d. disp. 6. num. 104.

DECISIO LXXVII.

ARGUMENTUM.

Quia homo Viator, ut sit capax Extremæ Unctionis, debet esse baptizatus, dispu-

ratur, An Catechumena incognita linita Oleo Sancto in articulo mortis, validè receperit illud Sacramentum? Hac occasione varia, & que curiosa dubia deciduntur: videlicet, quo tempore sit institutus Baptismus à Christo Domino? An Apostoli baptizati fuerint ante, vel post Dominicam Passionem? Cornelius Centurio, cur receperit Spiritum Sanctum visibiliter, antequam baptizaretur? Deipara, S. Petrus, & alii Apostoli à quo sint baptizati? An validè contrahant Matrimonium Catechumeni? Hi an possint excommunicari? In loco sacro sepeliri? Et accipere Indulgentias?

SUMMARIUM.

- 1 Baptizatis tantum danda est Extrema Unctio. Et num. 3. & 18.
- 2 Baptismus est janua aliorum Sacramentorum.
- 4 Baptismus Flaminis justificat, & delet peccata.
- 5 Fides, & Charitas facit homines membra Christi.
- 6 Cornelio Centurioni datus Spiritus Sanctus ante Baptismum.
- 7 Confirmationis Sacramento datur Spiritus Sanctus.
- 8 Baptismi Sacramentum quando fuerit à Christo institutum?
- 9 Apostoli an communicati, & ordinati ante Baptismum? Et num. 24.
- 10 Text. in cap. Veniens 3. de Presb. non ordin. examinatur.
- 11 Paulianista heretici an validè essent ordinati absque Baptismo? Et num. 34.
- 12 Judæi an olim ordinarentur? Et num. 35.
- 13 Matrimonium an esse possit inter fidelem, & infidelem ex Pape dispensatione? Et num. 36.
- 14 Sacramenta omnia constant ex materia, forma, & intentione Ministris. Sed inter baptizatos tantum. num. 37.
- 15 Catechumeni an possint excommunicari? Et num. 38.
- 16 Odiâ restringenda, favores ampliandi. Et an semper? num. 40.
- 17 Catechumeni an sepeliendi in loco sacro? Et num. 41.
- 18 Sacramenta non dantur Viatoribus non baptizatis.
- 19 Baptismi Flaminis, & Fluminis differentia.
- 20 Fides, & Charitas sine Baptismo non sufficit ad recipienda alia Sacramenta.
- 21 Baptismus Flaminis non est Sacramentum.
- 22 Cornelius Centurio non recepit Sacramentum Confirmationis antequam baptizatus fuerit.
- 23 Judæi putabant gentiles non esse baptizandos.
- 25 Apostoli an baptizati ante, vel post passionem Christi?
- 26 Baptismus an institutus post Christi Resurrectionem? Quod post Resurrectionem, argumenta quinque. Eorum resolutio. num. 32.
- 27 Argumenta sex quòd sit institutus ante Passionem.
- 28 Christus baptizatus in Jordane; ibi instituit Sacramentum Baptismi.

29 Apostoli omnes baptizati ante Passionem Christi, & à quibus?

30 Christus baptizavit suis manibus Deiparam ejus Matrem, & Petrum.

31 Joannes Baptista baptizatus à Christo.

33 Ordinari non possunt non baptizati.

34 Paulianiste heretici cujus essent discipuli? Eorum errores.

35 Judai olim dignitates occupabant inter Christianos.

36 Matrimonium ut contractus subsistere potest inter fidelem, & infidelem.

38 Excommunicari Catechumenus non potest.

39 Ecclesia cur in die Parasceve oret pro infidelibus?

42 Catechumeni non sunt capaces Extremae Unctionis.

43 Catechumeni an sint capaces Indulgentiarum?

44 Missa an possit celebrari pro Catechumenis?

Secunda conditio necessaria in homine Viatore, seu vivente, ad hoc ut sit capax Sacramenti Extremæ Unctionis, est, quod sit baptizatus: ratio manifesta est, siquidem qui non recepit Baptismum, non habuit ingressum in Ecclesiam; Baptismus enim est janua Ecclesiæ cap. Præter. §. penult. dist. 32. cap. Si quis confugerit. & cap. Si quis per ignorantiam. 1. qu. 1. Item cap. Veniens. De Presbyt. non baptiz. & qui non est ingressus Ecclesiam per hanc januam, non potest recipere alia Sacramenta. Hinc Eugenius IV. in Concilio Florentino in Decretis Union. ait: Primum omnium Sacramentorum locum tenet Sanctum Baptisma, quod vitæ spiritualis janua est; per ipsum enim membra Christi, ac de corpore Ecclesiæ evadimus. Et Concil. Tridentinum loquens de Sacramento hoc Extremæ Unctionis sess. 14. in præm. inquit: Sacramentum Unctionis non modo Penitentia, sed totius Christianæ vitæ, quæ perpetua Penitentia esse debet, consummativum existimatum est à Patribus. Si Christianæ vitæ consummativum; ergo qui non est Christianus, & sic qui non est baptizatus, non potest illud recipere. Facit cap. Si quis inquit. 1. §. 1. ubi, quod Sacramenta non conferunt salutem existenti extra Ecclesiam. At qui non est baptizatus extra Ecclesiam existit. Idcirco ita concorditer docent omnes scribentes tam Theologi Scholastici, ac Morales, quam Canonistæ S. Thomas. 3. p. q. 35. art. 3. in corpore ita scribens: Nihil potest aliquis recipere, cujus receptivam potentiam non habet: per characterem autem baptismalem efficitur homo receptivus aliorum Sacramentorum; unde qui characterem non habet, nullum aliud Sacramentum recipere potest. Et Suarez in ead. 3. p. tom. 4. disp. 42. num. 2. subdit: Indubitatum est, hoc esse de substantia Sacramenti (ut scilicet unguendus Oleo Sancto sit baptizatus) ideoque unctionem sub forma verborum factam à Sacerdote circa hominem non baptizatum in re ipsa, etiamsi sit baptizatus in voto, & Catechumenus, fidelis, ac justus, inane, nullumque Sacramentum esse, aut effectum ejus habere. Idem repetit, ac firmat Layman lib. 5. tract. 8. cap. 4. n. 1. Maltrius in 4. sent. disp. 6. num. 104. Emin. Cardin. de Lauræ de Extr. Unct. disp. 11. à num. 146. & seqq. Novissimè Emanuel González in Commentar. super Decretal. ad cap. Veniens. 3. num. 4. de Presbyt. non baptizato. Et ibidem Barbosa, ubi alios Canonistas, ac Theologos cumulat.

Doct. Clericali Tom. 1. Lib. 1.

Porro curiosus est sequens casus, an factus? vel factus? nescio. Quædam femina Turca in nostram Antenoream Urbem advecta, & à pio, doctoque Theologo instructa de veritate catholice fidei, firmè proposuit in corde suo Baptismum suscipere, & Christianam religionem profiteri. Interim improvisa, violentaque febris oppressa, cum sit pauperrima, ad Hospitale S. Francisci deferretur, ubi illam grave delirium mentis apprehendit; quod à Medicis mortale renunciatur: Reverendus Curatus pii Hospitalis credens hanc infirmam esse Christianam, cum nec ejus Sacramentalem confessionem possit recipere, neque ei Sacrum Viaticum valeat præbere ob delirantem mentem; ministrat ipsi Extremæ Unctionis Sacramentum? Quæritur an valide? Et prima fronte videtur affirmativè, respondendum ex sequentibus.

Primò, quia hæc Catechumena Turca, cum jam proposuerit in corde suo firmè christianam religionem profiteri, & Baptismum suscipere, censetur baptizata Baptismo flaminis, & consecuta gratiam justificantem, quæ delet originale peccatum, ac mortalia. Scotus in 4. dist. 4. q. 6. & dist. 17. q. Unica. Latè Eminentiss. Cardin. de Lauræ de Baptism. disp. art. 10. per totum. Ergo valide recepit Sacramentum Extremæ Unctionis, & ejus effectum præcipuum, qui est remissio venialium.

Secundò, Extrema Unctio danda est fidelibus, qui sunt membra Christi. Sed fides, & charitas facit, quod homines sint membra Christi. Eminent. Cardin. de Lugo De Eucharistia disp. 13. Sect. 1. num. 3. Ergo prædicta femina Turca habens fidem, & charitatem, tanquam membrum Christi effecta, valide uncta fuit Oleo Extremæ Unctionis.

Tertiò, sola fides & charitas in corde videtur sufficere absque Baptismo ad alia Sacramenta recipienda exemplo Cornelii Centurionis, qui ex prædicatione sibi facta à Divo Petro cum credidisset in corde suo, & alii, qui cum ipso erant, receperunt statim visibiliter Spiritum Sanctum; & sic Sacramentum Confirmationis, antequam baptizarentur, ut legitur Act. 10. 44. ibi: Adhuc loquente Petro verba hæc, cecidit Spiritus Sanctus super omnes, qui audiebant verbum; & obstupuerunt ex circumcissione fideles, qui venerant cum Petro, quia & in nationes gratia Spiritus Sancti effusa est; audiebant enim illos loquentes linguis, & magnificantes Deum. Illapsus autem ille Spiritus Sancti significare videtur Sacramentum Confirmationis, cujus effectus est impetiri Spiritum Sanctum, juxta illud Act. 8. 15. Cum audissent Apostoli, quæ erant Jerosolymis, quod recepisset Samaria verbum Dei, miserunt ad eos Petrum, & Joannem; qui cum venissent, oraverunt pro ipsis, ut acciperent Spiritum Sanctum, & vers. 18. Tunc imponebant manus super illos, (id est ministrando illis Confirmationis Sacramentum) & accipiebant Spiritum Sanctum. Idemque habetur de habitantibus Ephesi, de quibus ait Scriptura Act. 19. 7. Et cum imposuisset illis manus Paulus, venit Spiritus Sanctus super eos, & loquebantur linguis, & prophetabant. Igitur Cornelius Centurio, & qui cum eo crediderant, receperunt Sacramentum Confirmationis antequam baptizarentur.

Quartò, Imò omnes Apostoli antequam fuissent baptizati susceperunt Sacramentum Eucharistiæ, & Ordinis secundum illam opinionem Doctorum, qui

Y

qui

qui tenent, Sacramentum Baptismi fuisse institutum tantummodo à Christo Domino post ejus resurrectionem à mortuis, quando præcepit iisdem Apostolis, quod docerent omnes gentes, baptizantes eos in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, Matth. 28. 19. Et tamen ipsi Apostoli fuerunt communicati, & ordinati in cœna ante passionem Salvatoris. Luc. 22. 19. quam opinionem probabilem vocat S. Thomas 3. p. q. 73. art. 5. ad 4. & eam tenet Canus de Locis Theolog. libr. 8. cap. 5. atque illam probat Rupertus libr. 8. in Joan. cap. 3. Ergo multo magis ante Baptismum poterit valide de recipi Sacramentum Extremæ Unctionis à Catechumena, quæ jam in corde suo proposuerat suscipere Baptismum; & habebat fidem credendo articulis ejus sibi à Theologo insinuatis.

Quintò: Faciunt verba Innocentii Papæ III. relata in cit. cap. Veniens. 3. De Presbyt. non ordin. quæ sunt hujusmodi: Porro cum quis non solum per Sacramentum Fidei, sed per Fidem etiam Sacramenti efficiatur procul dubio membrum Christi, & qui Christum habet per fidem, etsi Baptismum non habebat, habet utique fundamentum, præter quod aliud poni non potest, quod est Christus & ESUS, super adificari posse videtur, sicut salutifera opera, sic & qualibet Ecclesiastica Sacramenta; cum illud non sit generaliter verum, neque de novis, neque de veteribus Sacramentis, quod Baptismus sit fundamentum illorum, quoniam & Sacramentum conjugii, & Eucharistia à non baptizatis recipi potest. Igitur secundum verba hujus textus valide collatum censetur Sacramentum Extremæ Unctionis prædictæ mulieri catechumenæ.

Sextò videntur huic opinioni favere etiam Verba Canonis 19. Concilii Niceni; cujus Canonis verba habentur in cap. Si quis confugerit. 1. qu. 1. & leguntur tom. 1. Concilior. post Conc. Carthagin. IV. pag. mibi 882. in quo, dum decernitur, quid agendum de Paulianistis ordinatis, & non baptizatis, qui ad Ecclesiam revertuntur, præcipitur quod te baptizentur, deinde dicitur: Si verò examinati (ab Episcopo catholico) eos non esse aptosprehendit, deponi eos oportet. Si itaque sunt deponendi, sequitur quod ante Baptismum valide fuerant ordinati.

Septimò addi potest can. 14. Concilii Matisconensis 1. (tom. 2. Concil. pag. 841.) in quo statuitur, quod Judæi compellantur exhibere reverentiam, & honorem cunctis Clericis, ac Sacerdotibus Domini; deinde ponuntur hæc verba: Nec ante Sacerdotes confessum, nisi ordinati, habere præsumant. Ergo si non possunt Judæi habere præcedentiam in sedendo supra Sacerdotes, nisi sint ordinati, dicendum venit, quod tidem Judæi tunc temporis Ordines Ecclesiasticos suscipiebant.

Octavò facit, quod ex dispensatione Pontificia potest esse Matrimonium validum, si contrahatur inter fidelem, & infidelem. Eminentiss. Cardin. de Lugo d. disput. 13. de Sacram. Euchar. num. 6. Collegium Salmanticense de Matrimonio tract. 9. cap. 12. num. 74. Sed Matrimonium est Sacramentum; ergo licet infidelis valide illud recipit; ita catechumena Sacramentum Extremæ Unctionis.

Nonò adducitur illa regula generalis, ex definitione Conciliorum præcipue Florentino, ac Tridentino deducta, quod omnia Sacramenta ad sui validitatem tria tantum requirunt, idest materiam, formam, ac intentionem Ministrum. Eminentiss. Cardin. de Lantæ de Sacram. in genere disp. 11. n. 83.

Sed in casu hujus Turcæ catechumenæ habetur materia, forma, & intentio ministri linientis illam Oleo Sancto, ut recipiat Sacramentum Extremæ Unctionis. Ergo videtur dicendum, quod valide recipiatur ab ipsa.

Decimò tandem urget, quod Catechumenus ex eo quia censetur habere fidem articulorum, & eos credere, reputatur unus de fidelibus, & post excommunicari secundum probabilem opinionem Doctorum, quos allegat Suarez de Censuris disput. 5. Sect. 1. n. 25. in fin. & tradidit Archidiaconus in cap. Eos. de Consecr. dist. 4. Ergo à contrario sensu poterit catechumenus communicare cum fidelibus saltem in Sacramento Extremæ Unctionis, quod confertur per viam deprecationis, & formam precum, ac supplicationum ad Deum; Ecclesia enim orat etiam pro Catechumenis, ut in feria sexta Parasceves; eò magis quia odia, & pœnæ sunt restringendæ, favores autem, gratiæ, & animæ præsidia dilandæ. cap. Odia de Reg. jur. in 6. Et sicut Catechumenus post mortem participat cum Christianis baptizatis de eorum Ecclesiastica sepultura, ut tenent, ac docent Barbosa de Episc. alleg. 28. num. 53. Pax Jordanus tom. 1. libr. 5. tit. 12. num. 20. Thesaurus de Pœnis part. 2. Verb. Sepultura. cap. 6. Vers. limita; & alii plures DD. congesti per Passerinum iisdem consentientem de Pollut. Eccl. disput. 8. cap. 24. num. 4. ita antequam moriatur, poterit participare cum iisdem fidelibus saltem de Sacramento Extremæ Unctionis, ut ejus anima roboretur in fide contra tentationes dæmonum.

His tamen minimè obstantibus firma remanet superior conclusio, quod homo Viator non baptizatus non est subiectum capax Extremæ Unctionis, aliorumve Sacramentorum, quorum janua est Baptismus; & qui per hanc janua non intrat, non habet aditum ad alia Sacramenta. Neque obstat primum argumentum contrarium, quod illa Catechumena sit baptizata baptismo Flaminis, ac receperit deletionem peccati originalis, ac mortalium; quia Baptismus Flaminis operatur quidem illos effectus justificationis, atque remissionis culparum, non autem alios, qui sunt proprii Baptismi Fluminis, videlicet impressionis characteris; aggregationis externæ ad cœtum aliorum fidelium; ingressus visibilis in Ecclesiam; & habilitatis ad participanda alia Sacramenta; ut bene differunt Eminentiss. Cardin. de Lugo de Euchar. d. disput. 13. n. 4. & 5. & Gonzalez in d. Comment. ad cap. Veniens. 3. num. 4. de Presbyt. non ordin.

Secundum argumentum pariter tollitur supradicta ratione, quia Fides, & Charitas facit membrum Christi quo ad intra, & ad effectum fructuum ejus meritis per consecutionem ejus invisibilis gratiæ in anima; secus autem ad extra, quo ad participationem Sacramentorum, quæ sunt signacula externa, visibilia, & sensibilia, quibus tanquam tessera aliqua fideles denotantur esse in Ecclesia; & sortiuntur communionem bonorum ejusdem: idè qui non sunt aggregati eidem Ecclesiæ per signaculum exterius, & visibile, quod est Baptismus Aquæ, non possunt participare de aliis signis exterioribus, quæ operantur gratiam in anima, scilicet de cæteris Sacramentis, idè omnes Theologi notant, quod Baptismus flaminis habet vim Sacramenti quo ad internam gratiam, & remissionem culparum, ac pœnarum; sed non habet essentiam Sacramenti, siquidem non est Sacramentum, non imprimit characterem, neque om-

21 nes alios effectus operatur, quos producit Baptismus fluminis, ut bene ait Collegium Salmanticense de Baptismo tract. 2. cap. 1. num. 2. Mastrius in 4. Sent. disput. 2. quest. 7. art. 1. & Eminentiſſ. Cardin. de Lauræa de Baptismo disput. 8. art. 10.

Tertium non obſtat, quia reſpondetur, Cornelium Centurionem, & eos, qui cum illo crediderunt in Chriſtum, prædicante Divo Petro, receperunt quidem effectum Sacramenti Confirmationis præcipuum, nempe Spiritum Sanctum; non autem Sacramentum ipſum Confirmationis, alioſque ejus effectus; & eò minus characterem, qui imprimitur in anima confirmati, quando recipit dictum Sacramentum: & hic notandum eſt, quòd ille Spiritus Sancti in Cornelium ante Baptiſmum fuit privilegium ſpeciale ei conceſſum, ut fideles de circumciſione intelligerent, etiam Gentiles vocari à Deo ad Eccleſiam, & eiſſe aggregandos per Baptiſmum; putabant enim Judæi, ſe ſolos eſſe vocatos, ac legem Evangelicam eſſe promulgatam tantum pro ipſis ſicut factum fuerat de Moſayca. Idcirco ita ſcribit Cornelius à Lapide Comment. in Act. Apoſt. cap. 10. Verſ. 44. Ita diſpoſuit Deus, ut Judæi Petrum non poſſent arguere, quòd eos iſtote gentiles baptizaſſet, & Chriſtianiſmo initiaſſet, cum vidiffent in eos jam ante deſcendiſſe Spiritum Sanctum, qui ſuo deſcenſu eos ſibi in filios adoprabat; itaque ſignificabat, eos in Eccleſiam ſuam eſſe cooptandos. Sequitur ex his, quòd ſicut Cornelius, & alii ejus nationis poſt receptum viſibiliter Spiritum Sanctum fuerunt baptizati Baptiſmo aquæ, ut denotat ibidem Scriptura Sacra, ſubdens quòd tunc S. Petrus dixit: Nunquid aquam quis prohibere poteſt, ut non baptizentur hi, qui Spiritum Sanctum acceperunt, ſicut & nos? Act. 10. 47. ita eoſdem poſt receptum Baptiſmum, recepiſſe Sacramentum Confirmationis, per manum Apoſtoli Petri iſſdem datum; prout faciebant alii Apoſtoli, dum confirmabant fideles baptizatos, per impositionem manuum, ſcilicet eos Sacro Chriſmate ſignando, ut etiam S. Paulus, & alii relati in contrario argumento.

Quartum non obſtat; quia negatur, Apoſtolos recepiſſe Sacramenta Venerabilis Euchariſtiæ, & Ordinis Sacri antequam Baptiſmo fluminis baptizarentur. Pro intelligentia ſciendum, controverſiam fuiſſe apud antiquos Patres, quo tempore inſtitutum ſit à Chriſto Sacramentum Baptiſmi? Et utrum Apoſtoli baptizati fuerint ante Chriſti paſſionem, vel tantummodò poſt ejus glorioſam Reſurrectionem? & equidem multi DD. opinati ſunt inſtitutionem Baptiſmi factam fuiſſe à Chriſto tantummodò poſt ejus Reſurrectionem, quando dixit Apoſtoliſ Matth. 28. 19. Euntes ergo docete omnes gentes, baptizantes eos in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Quòd ſcripſit etiam Divus Marcus 16. 15. Et dixit eis (ſcilicet Chriſtus) Euntes in mundum univerſum, predicate Evangelium omni creature. Qui crediderit, & baptizatus fuerit, ſalvus erit. Et per conſequens, Apoſtolos ante Chriſti paſſionem non fuiſſe baptizatos. Probant hanc opinionem. 1. Quia dicitur Joan. 7. 39. Nondum enim erat Spiritus datus, quia Jeſus nondum erat glorificatus. Sed per Baptiſmum datur Spiritus Sanctus. Ergo ſolùm poſt glorioſam Reſurrectionem Chriſti inſtitutus eſt Baptiſmus. 2. Quia cauſam ſuam effectus non præcedit. Sed

Doct. Clericali Tom. 1. Liber 1.

Baptiſmus habet cauſam, & efficaciam à Paſſione Chriſti. Ergo ante illam inſtitutus non fuit. 3. Baptiſmus non potuit inſtitui, niſi traderetur ejus forma. Sed hæc tradita eſt tantum poſt Chriſti Reſurrectionem, ut in ſupracitatis verbis Matth. 28. 19. Ergo. 4. Omnia Sacramenta fluxerunt è latere Chriſti, quòd apertum fuit à lancea, dum penderet in Cruce. Igitur Baptiſmus non eſt inſtitutus ante, ſed poſt ejus paſſionem. 5. Baptiſmus eſt Sacramentum neceſſitatis, quòd obligat omnes. Sed hæc obligatio non incepit ante paſſionem, ſed poſt Chriſti Reſurrectionem: ibi, Qui crediderit, & baptizatus fuerit, ſalvus erit; qui vero non crediderit, condemnabitur. Marc. 16. 15. Ergo non ante paſſionem, ſed poſt, inſtitutum fuit Baptiſmi Sacramentum. Ex his ita opinatus eſt Tertullian. libr. d. Baptiſmo cap. 11. S. Hieronymus in Dial. contra Luciferianos; S. Jo. Chriſoſt. Hom. 28. in Joan. & alii, quos citat Cornelius à Lapide in Act. Apoſt. cap. 1. Verſ. 5. & Suarez de Baptiſmo. diſput. 19. Sect. 1.

Alii è contra conſtanter tenent, quòd licet demonſtrari non poſſit ſcriptura, vel traditione tempus præciſum, in quo Chriſtus inſtituit Sacramentum Baptiſmi; tamen verior, & probabilior opinio eſt, quòd ante ejus paſſionem fuerit inſtitutum; etſi obligatio ipſum ſuſcipiendi non ſit impoſita, niſi poſt Reſurrectionem. Id probant: 1. Quia Circumciſio fuit inſtituta multò ante promulgationem legis Moſaycæ. Ergo etiam Baptiſmus figuratus in illa multò ante promulgationem legis Evangelicæ. 2. Ex S. Joann. 32. 22. ubi ait: Poſt hæc venit Jeſus, & diſcipuli ejus in Judæam terram; & illic demorabatur cum eis, & baptizabat. Ergo eo tempore Chriſtus inſtituerat Sacramentum Baptiſmi. 3. Quia diſcipuli Joannis Baptiſtæ emulatione commoti propter hunc Baptiſmum Chriſti, dixerant ad illum: Rabbi; qui erat tecum trans Jordanem, cui tu teſtimonium perhibuiſti; ecce hic baptizat; & omnes veniunt ad eum. Joan. 3. 26. Ergo erat à Chriſto inſtitutus Baptiſmus. 4. Quia ſubdit idem Evangeliſta Jo. 4. 1. Audierunt Phariſæi, quòd Jeſus plures diſcipulos facit, & baptizat. Ergo ante paſſionem fuit facta Baptiſmi inſtitutio. 5. Quia ſcribit S. Lucas cap. 10. Verſ. 1. quòd Chriſtus miſit diſcipulos binos ante faciem ſuam in omnem civitatem, & locum, quò erat ipſe venturus. unde S. Bonaventura in 4. diſt. 3. qu. 1. ait: Miſit ad predicandum, & baptizandum, quia hoc ordine ſit introitus in Eccleſiam; ſcilicet per ſuſceptionem doctrinæ fidei, & Baptiſmi. 6. Quia Chriſtus dixerat Nicodemo Jo. 3. 5. Amen, amen dico tibi, niſi quis renatus fuerit ex Aqua, & Spiritu Sancto, non poteſt introire in regnum Dei. Per hæc verba intelligebat Dominus inſinuare Nicodemo neceſſitatem Sacramenti Baptiſmi, Ergo jam erat inſtitutum. His, & aliis probationibus hanc opinionem tenet S. Auguſtinus libr. de Origine Anima cap. 9. nec non Epistol. 108. & Epistol. 163. Gloſſa, Lyranus, S. Cyrillus, S. Gregorius Nazianzenus, & alii, quos citant, & ſequuntur Suarez de Baptiſmo, ſeu in 3. p. D. Thom. tom. 3. diſp. 19. ſect. 1. & Collegium Salmanticen. de Sacrament. in gen. tract. 2. cap. 1. à num. 18. & ſeqq. ubi num. 24. ex S. Thoma 3. p. qu. 66. artic. 2. offendit, Baptiſmi Sacramentum fuiſſe inſtitutum, quando Chriſtus voluit baptizari in Jordane à Joanne

Y 2

ne

ne Baptista; tunc enim dedit virtutem Aquæ ad regenerandos homines spiritualiter, & eos mundandi à peccatis; & num. 33. citat Sotum, Cajetanum, Ledesnam, Candidum, Valquezium, Bonacinam, Gonetum, & alios sic sentientes. Concordant Scotus in 4. dist. 3. qu. 4. & ibi S. Bonaventura, Alex. de Ales, & alii allegati ab Eminentiſſ. Cardin. de Lauræa, qui pariter ita sentit de Baptismo disput. 12. art. ult.

Ex his omnes Theologi, ac Scripturistæ colligunt, SS. Apostolos fuisse Baptismo Christi regeneratos, antequam eos communicaret in Cœna, ordinaret Sacerdotes, ac Episcopus, daretque eis potestatem remittendi peccata; ex certa, & inconcussa regula, quod Baptismus est janua, & fundamentum aliorum Sacramentorum, quorum nullum validè recipi potest, nisi prius receptum sit Baptisma. Et ad hunc propositum hæc scribit Cornelius à Lapide in d. Comment. Atq. Apostol. cap. 1. Vers. 5. (Et idem docet Suarez in 3. p. D. Thom. tom. 2. disput. 18. sect. 3.) videlicet: Quocirca S. Evodius successor S. Petri in Cathedra Antiochenſi, Epistola, quæ inscribitur τὸ φῶς, idest Lumen, asserit, Christum suis manibus baptizasse ex mulieribus solam Virginem Matrem suam; ex viris solum Petrum: Petrum autem baptizasse Andream, Jacobum, & Joannem, & hos tres baptizasse reliquos Apostolos. Idem scripsit in Comment. in Matth. 3. 14. addens, ad illa verba S. Joannis Baptistæ, qui dixerat Christo petenti baptismum in Jordane: Ego à te debeo baptizari, & tu venis ad me? Hinc nonnulli colligunt, Baptismam paulo post à Christo fuisse baptizatum. Ad stipulatur his omnibus Suarez d. disput. 19. sect. 2. confirmans, quod licet sit de fide, Sacramentum Baptismi fuisse institutum à Christo Domino ex Concil. Trident. sess. 7. Can. 1. de Sacramentis, tempus tamen hujusmodi institutionis non esse dogma fidei; sed ferè omnes SS. Patres, ac DD. quos ibi allegat, docere, quod Christus illud instituit ante suam passionem, etsi noluerit, ad ipsum homines esse præcisè obligatos, nisi post suam Ascensionem in Cœlum.

Argumenta verò in contrarium facta facile tolluntur: nam ad 1. Respondetur, quod Spiritus Sanctus nondum erat datus Visibiliter prout in die Pentecostes; secus autem per internam gratiam, & remissionem peccatorum, prout datus fuit Magdalene; ac ita dabatur iis, qui recipiebant baptismum Christi ante ejus Passionem, & Resurrectionem. Ad 2. Quod Baptismus habebat suam efficaciam à Passione prævisa, ac futura Christi; nec non ab initio ejus vitæ, quæ tota fuit continuum sacrificium, & Passio, habens merita infinita ad salvandos peccatores. Ad 3. Quod forma baptismi tradita fuit à Christo, quando ante Passionem docuit discipulos suos baptizare homines, ut tenet S. Thomas in 4. dist. 3. art. 5. quest. 2. Ad 4. Quod Sacramenta fluxerunt à latere Christi ob completam ejus passionem dum miles lancea ejus latus aperuit; sed cœperunt habere suam efficaciam etiam ante ejus Passionem, ut de Eucharistia in Cœna, quæ illam præcessit. Ad 5. Verum esse, quod præceptum baptismi non obligaverit, nisi post Resurrectionem Christi, sed ejusdem institutio facta fuit ante Passionem; ut probatum est supra rationibus, & DD. auctoritate.

Quintum principale argumentum contrarium desumptum ex verbis Innoc. III. in cap. Veniens. 33 3. De Presb. non ordin. non subsistit, quia Papa refert tantum verba illorum, qui opinabantur,

receptum fuisse validè Ordinis Sacramentum à non baptizato; sed non approbat eorum opinionem; imò ibi amplectitur contrariam, & sic tacitè illam reprobatur; nam ordinari non potest non baptizatus.

Sextum argumentum cadit; quia Canon ille Concilii Niceni vel loquitur de depositione lato modo sumpta, idest de non admissione ad ordines illorum, qui fuerint hæretici Paulianistæ; quamvis postea rebaptizati. Sciat studiosus Lector, quod Paulianistæ erant discipuli Pauli Samosatani hæresiarchæ, qui negabat personas Sanctissimæ Trinitatis, & docebat baptismum dari in nomine Dei; idè invalidè: propterea in Concilio Nicæno decretum fuit, ut ipsi hæretici Paulianistæ venientes ad gremium Ecclesiæ rebaptizarentur, ut latius differit Eminentiſſ. Cardin. Baron. in Anna. lib. ad Ann. 265. & ibi Spondan. nec non Salelles d. S. Inquisit. lib. 3. regul. 232. num. 168. Itaque præceptum Concilium Nicænum, quod Paulianistæ rebaptizati non initiarentur ordinibus. Vel dici potest, quod mandaverit eos deponi, si fortè post rebaptizationem fuissent ab aliquo Episcopo ordinati, & non essent apti ad exercitium ordinum. Ita ex Theodoro Balsamone respondet Gonzalez in Comment. ad d. cap. Veniens. de Presb. non Ord. n. 5.

Septimum de Judæis ordinatis non subsistit, quia non loquitur Concilium de ordinibus Ecclesiasticis, qui Sacramentum sunt, receptis in Judaismo; sed vel de ordinibus laicis, idest Præfecturis, dignitatibus, seu aliis gradibus, ad quos Judæi, pecunia mediante, ascendissent, ut illis temporibus, ac regionibus erat tunc in usu; quorum graduum prætextu sedere audebant supra Clericos, ac Sacerdotes. Vel nisi post susceptum baptismum ipsi Judæi fuissent ordinati. Aut tertio per ly Ordinati Concilium intellexerit, quod Judæi non auderent sedere coram Sacerdotibus, nisi ipsi ex benignitate ordinarent, idest innuerent ut sederent; quod ego verius puto, ultra ea, quæ dicit Gonzalez ibid. num. 5.

Octavum pariter tollitur respondendo, quod Matrimonium illud censetur validum quo ad infidelum in genere contractus, non autem in genere Sacramenti, cujus non est capax infidelis, qui nondum recepit baptismum. Ita S. Thomas in 4. dist. 39. quest. Unica art. 1. ad 5. & quest. 59. art. 1. ad 5. Bonacina, & alii apud ipsam Collegium Salmanticense. d. tract. 9. de Matrim. cap. 12. n. 37. novissimè Justus de dispensat. Matr. cap. 15. num. 3. & ibi Sanchez de Matrim. lib. 2. disp. 8. Hinc si baptizatus contraheret Matrimonium cum catechumena esset invalidum. Idem Sanchez disput. 71. lib. 7. & Ricciulli. de Perf. extra grem. Eccl. lib. 2. cap. 2. num. 9.

Nonum cadit, quia regula illa locum habet inter fideles suscipientes Sacramenta; secus cum infidelibus, qui ante susceptum baptismum Fluminis sunt incapaces aliorum Sacramentorum, ut supra probatum est.

Decimum, & ultimum argumentum plura dicit, sed nihil concludit. Nam quod Catechumenus possit excommunicari, non est verum, ut ait Suarez de Censuris d. disput. 5. sect. 1. num. 25. ubi reprobatur Archidiaconum absque fundamento id asserentem. Ratio est manifesta, quia præcipuus effectus excommunicationis est privare participatione passiva Sacramentorum; Catechumenus autem non participat de Sacramentis. Quod Ecclesia oret pro

- 39 pro ipsi in die Parasceves; hoc facit, quia ea die Christus in Cruce pro omnibus oravit, ut ex Alcuino notat Gavantus in *Rubr. Miss. part. 4. tit. 9. n. 9.* Quod favores sint ampliandi est regula habens locum, quando Jus publicum non resistit, ut ait Dynus num. 3, ad illam: Sed Jus publicum Divinum, ac Ecclesiasticum non permittit, ut Sacramenta dentur non baptizatis. Quo vero ad Ecclesiasticam sepulturam, quae secundum opinionem Passerini conceditur ab Ecclesia Catechumenis, eo
- 40 quia sunt in utero ejus edendi per baptismum l. 3. Cod. de Sacram. baptis. secundum alios DD. contra tenendum, ut videre est apud Ricciulum de Personis extra Eccl. grem. lib. 3. cap. 4. num. 35. & cap. 8. num. 9. Sed quidquid sit de sepultura, ex hoc actu maternae pietatis in illos, non potest inferri ad Jus consequendi etiam Sacramentum Extremae Unctionis, si ante mortem non obtinuerint Sacram. Lavacrum Baptismi, quia nondum sunt ingressi Ecclesiam ipsam per januam Sacramentorum, & sic remanent post mortem in cimiterio quo ad sepulturam ex speciali favore, ut disserunt
- 42 DD. quos cumulat ipse Passerinus de Pollut. Eccl. d. disput. 8. cap. 24. n. 4. Qua propter conclusio firma, & inconcussa remanet, quod Catechumenae, de qua in hypothesi, invalidè ministratum fuit Oleum Sanctum; sique Curatus Hospitalis eam agnovisset, omnino abstinendum erat per eum ab administratione illius Sacramenti, & ejus loco debebat, illam Sacramento baptismi ad spirituales vitam regenerare; attento ejus firmo proposito suscipiendi baptismum, & Religionem christianam profitendi. Porro post datum baptismum, potuisse illam Oleo Sancto inungere concedit Tambur. de Extrem. Unct. lib. 6. cap. 2. num. 3. & Gobat tract. 8. num. 321. & alii DD. plurimi apud Dianam Coordin. tom. 2. tract. 4. resol. 46. & 47. sed utrum animae ejusdem Catechumenae possent applicari Indulgentiae per modum suffragii? Affirmat Navarrus in Comment. de Jubileo notab. 31. num. 47. & notab. 32. num. 10. Henriquez de Indulg. lib. 7. cap. 20. num. 8. Sed negant Suarez in 3. p. D. Thom. d. tom. 4. disput. 53. sect. 4. n. 8. Sanchez in Decal. lib. 4. cap. 37. n. 36. & 37. S. Anton. Turrecrem quas citat, & sequitur idem Ricciulus d. lib. 3. de Personis extra Eccl. grem. existen. cap. 6. qui antea cap. 5. probaverat, neque Missam esse celebrandam pro Catechumenis defunctis: quamvis extra Missam liceat pro eis orare; cum ob baptismum flaminis, quo censentur salvi, possint à poenis ob aliquam negligentiam purgandis in alia vita, per orationes privatas fidelium sublevari.

DECISIO LXXVIII.

ARGUMENTUM.

Disentitur pulchra Quaestio, An infantes, & pueri ante usum rationis validè recipiant Sacramentum Extremae Unctionis? Argumenta tria pro opinione affirmativa, quae rejicitur; & redduntur rationes pro negativa An DEIPARA receperit Extremam Unctionem? Motiva, ac Doctores hinc inde. Usus rationis in pueris quo anno praesumendus ad effectum, eos ungendi Oleo Sancto? Morientibus eo-

dem tempore Adulto, ac Puero septenni, cui prius sit ministranda Extrema Unctio?

SUMMARIUM.

- 1 Infantes, & pueri usum rationis non habentes sunt incapaces Extremae Unctionis. Et cur? num. 11.
- 2 Pueri, & infantes validè confirmantur, & initiuntur Ordinibus.
- 3 Pueri, & infantes an capaces gratiae Sacramenti Extremae Unctionis? Et num. 6. & num. 9.
- 4 MARIA Virgo Mater Dei an receperit Extremam Unctionem? Et num. 14. & 16.
- 5 Differentia inter effectus Extremae Unctionis, ac Confirmationis, & Ordinis.
- 7 Baptismus validè datur etiam non habenti peccata. Et cur? num. 12.
- 8 Extrema Unctio validè confertur homini sancto peccata non habenti.
- 9 Gratia, quae datur in Sacramentis, est ad peculiare effectus eorum.
- 10 Gratia in Sacramentis est ejusdem speciei; non eorundem effectuum.
- 11 Pueri, & infantes cur non sint capaces Extremae Unctionis?
- 13 Extrema Unctio quid prosit hominibus iustis?
- 15 MARIA Virgo mater Dei non obiit ex morbo, sed ex nimio Dei amore.
- 17 Aetas puerorum pro danda iisdem Extrema Unctione.
- 18 Pueris danda Extrema Unctio sub conditione, si capax es.
- 19 Adulto morienti, an puero agonizanti sit prius danda à Parocho Extrema Unctio.
- 20 Succurrendum prius est magis indigenti.

Tertia conditio necessaria in Subiecto recepturo Extremae Unctionis Sacramentum, adhuc ut sit capax, est, quod in adulta aetate sit constitutus; siquidem infantes, & pueri, qui ad usum rationis non pervenerunt, incapaces sunt hujus Sacramenti, ut concorditer docent omnes Doctores infra citandi. Hujus autem necessariae conditionis plures ab iisdem DD. assignantur rationes.

1. Quia Sacramentum hoc est consummativum Pœnitentiae, ut patet ex Concil. Tridentino sess. 14. de Sacram. Extr. Unct. in princ. Sed infantibus, & pueris ante usum rationis dari non potest Sacramentum Pœnitentiae. Ergo neque Extrema Unctio.
2. Quia præcipuus effectus hujus Sacramenti est remittere venialia. Sed infantes, ac pueri prædicti neque venialiter peccasse præsumuntur.
3. Quia Extrema Unctio datur ad præbendum robur animæ adversus diaboli tentationes. Sed has pati non possunt, qui usum rationis non habent.
4. Ad hoc Sacramentum recipiendum requiritur aliqua devotio, aut actualis, aut virtualis; aut præsens, aut præterita. Sed pueri non habentes usum rationis, seu infantes eam elicere non valent.
5. Quia etiam petitio hujus Sacramenti vel expressa, vel saltem tacita videtur requiri ad illud recipiendum; cum dicat Apostolus Infirmatur quis in vobis? inducat Presbyteros Ecclesiae, id est petat, advocet, deprecetur, ut vos Oleo Sancto inungant. Igitur ex his rationibus, infantes, & pueros in aetate adulta non constitutos, incapaces